

Љ ЧУДО

Събуди се бедничкия разум
В любовната постеля...

Драконът-чудо, изправен в цял ръст
напразно бълвеше с мнимия си огън -
стремеж- към религия стоглава.
Опашката му ръфаха скрупули милиарди
зъби остри на неспокойните чувства...

Перата пишещи - спринцовки-остри
на пророците словата ...факли за Вяра...
на човечите езика - разделение във Всемира.
Чудо...

Вдишва,
Вселената тежко зефирения етер.
И издишва живот
за мравките, понесли греди
към духовното си извисяване,
слънчевото сияние, забравили
спасението на цялото човечество.

С висш разум?

Висш разум.
Кой го доказва?! Чудото, човекът
да нищи от жажда! За Чудо?
И да си внуши оправдание за
скритото навеки от него Чудо?

Затуй ли, изобретил си е - бомба?!

Љ